

מטבע בחוק

ב תל-אביב, הסתיר שמעון מוסיקה 800 דולאר בחולצה ישנה, שלח את החולצה לכביסה, קיבל אותה בחזרה כשי כביסה 10 דולאר בלבד ופתק: "תודה."

צער בעלי חיים

ב יראון, לאחר שהסוסה איבדה את פרי סותיה והחצרן נאלץ לסחוב על גבו את משאות החצר הכבדים, הודבקה מודעה זו על לוח המודעות של הקיבוץ: "מחובתם של החברים להתייחס לחצרן כאל אדם ולא כאל ממלא מקומה של הסוסה."

תרגום חופשי

ב ממפיס, ארצות-הברית, הטביע פקיד הדואר את החותמת "עבר לכתובת בל" תי ידועה" על מכתב שהיה מיועד לאסיר בבית-הסוהר המקומי, ואשר הוחזר על-ידי הנהלת בית-הסוהר בצירוף החותמת: "ברח."

נפש של אמן

ב באר-שבע, נתגלה נחש ארסי בי ערימה של עגבניות בדכונן של אחד הרכולים, נרגם במבול של מלפפונים, אבי

קולנוע

סרטים

הוד מעלתה משתוללת

החברה הגבוהה (אסתר, תל-אביב): ארצות-הברית) - הוא סרט אשר הצגתו נאסרה לחלוטין ברפובליקה של מונקו. הסיבה: כוכבת הסרט מרבה להשתולל, מש תכרת, מתהוללת בחברתם של שני גברים, מתגרשת מבעלה משום שאינה יכולה לס' בול את חולשותיו. האשה העושה כל זאת היא הוד מעלתה גרייס (אשת רנייה), לשע' בר קלי, הנסיכה של מונקו ואם ליורש הצעיר של הרפובליקה.

זהו סרטה האחרון של גרייס קלי לפני נשואיה, בו היא מראה את כשרונותיה בסרט מוסיקלי, המבוסס על מוסיקה ופז' מונים של גדול מלחיני אמריקה, קול פורטר. היא מופיעה בו כבת החברה הגבוהה, נערה עיקשת וחסרת מעצורים, הסבורה כי בזכות מעמדה ועושרה היא וכאית להחליף בעלים בקצב של החלפת בגדים. הצרה היא, שאין גרייס יודעת במי לבחור, שכן ליבה ההפכפך נמשך אל גברים מכל הסוגים. לאחר שהיא מתגרשת ממוסיקאי חובב (בינג קרוסבי), שהוא גם מיליונר חובב בין השאר, היא נותנת עיניה בעלם צעיר ומנופח (ג'ון לונד), אך חסר כל, רק

ושמה יצא לתהילה ברחבי העולם, היה זה דוקא בעלה שעשה את הצעדים הנועזים עבורה. הוא חיבר סרטים שנועדו במיוחד עבור אשתו התמימה, נתן לה בהם תפקידים לא כל כך תמימים.

לשיא הגיע ואדים בסרט "בצלם אדם נבראה". הוא כתב את התסריט וביים בעצ' מו את הסרט, בו היה על אשתו להופיע בתמונות עירום ובסצנות אהבה עירומות עם שחקן צרפתי צעיר בשם ז'אן לואי טרנטון. צופים שעמדו מהצד נדהמו למראה ואדים, שביים בשווייץ-נפש סצנות בהן צריכה היתה אשתו להתחבק בעירום עם גבר זר, ואדים הרגיע אותם: "אהבתנו היא כה חזקה ששום דבר לא יפריד בי' נינו."

מאז חלפה רק שנה, השבוע הפסיקה בריג'יט בארדו את הופעתה בסרט הפאריז סאית עם הנרי ויאל וסארל בוייה, כדי להופיע בבית-משפט אזרחי, הסיבה: סיום משפט גרושיה מואדים, ממנו החליטה ל' היפרד כבר לפני שבועות מספר. כשיצאה מבית-המשפט, נפלה בריג'יט לזרועותיו של צעיר יפה תואר, עמו, כך הודיעה, מת' כוננת היא להתחתן. שמו: ז'אן לואי טרנ' טון.

מוסר השכל לבעלים: אל תתנו לנשותי' כח להתעלס ערומות עם גברים זרים, אפי' לו כל במשחק. כי בכל משחק יש גרעין של אמת.

יומן חרשות

טסים ומחברים

שני כרטיסי טיסה חינם לניו-יורק וחזרה, ושבוע ימי בילוי על חשבון חברת הסרטים ורנר, הם הפרסים הראשונים בת' חרות שפתחה החברה בישראל, לרגל הצ' גתו הקרובה של הסרט בוד במרחבים. סרט זה מספר על קורות חייו וטיסתו הסנסציונית של צ'ארלס לינדברג, אשר חצה בדיוק לפני 30 שנה בפעם הראשונה את האוקיינוס האטלנטי במטוס. צורת התחרות, שתמשך שנה, היא כתיבת חיבור על ה' נושא: מהו ההישג הגדול ביותר בשטח התעופה האזרחית בעולם המודרני? . . .

חררין

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם: ● החייל האמריקני (תמר, תל-אביב) - תעלוליו ומפלתו של שוחיק הבריטי, בי' קומדיה סאטירית מצויינת השמה ללג' את הבולשיט והשחיתות בצבא הוד מל' כותל/ה. ● מאהבה של לירי צ'אטרי (ארמון-ידן, תל-אביב) - הרומן המפורסם, העוסק כולו בהתלבטויותיהם המיניות של לירי אצילה ושומר היערות שלה, בביצוע פושר ועדין ובתוספת שינויים בהתאם ל' רוח התקופה. דניאל דרייה, ליאו גן. ● כופר נפש (עצמא, חיפה) - גלן פורד אינו מתחשב ברגשות האב שלו כש' בנו נחטף, מחזירו אליו בעזרת שיקולים הגיוניים קרים. תסריט בינוני, גלן פורד מצויין. ● מלחמה ושלוה (אופיר, תל-אביב) גישה צבעונית מבריקה אך בלתי מהוקצעת, ליצירתו הגדולה של טולסטוי. תמונות קרב המוניות מצוינות. הנרי פונדה ואודרי הפ' בורן. ● הנורד (עדן, תל-אביב) - יצירה הודית ססגונית, המסרבת לנדוד מהבד הי' תל-אביבי זה השבוע ה-23. אין מה למהר, היא תוצג גם שבוע 24.

כריג'יט בארדו בזרועות ז'אן לואי טרנטון צחק, צחק אבל...

כדי להוכיח לעצמה שאין היא סנונית יתר על המידה. בערב יום החתונה, נקלע לקלחת גבר שלישי. פראנק סינטרה הוא עתונאי של שבועון רכילות הבא לכסות את המאורע המליונרי, נכנס תוך כדי כך, לתחרות ה' במקום לקחתו לעצמה, מחזיר סינטרה את ליבה של גרייס לקרוסבי הנושא אותה. סוכר, לא סכרין, בלב כל אדם, שהיה לו איונה מגע שהוא עם סרט מר' סיקלי הוליבורי, קיימת הסתייגות מלהח' לחלה כלפי סוג זה של סרטים. החברה הגבוהה, הוא סרט המפיע לטובה, למרות נושאו הבנלי למדי, הוא עשוי בטעם רב, מוגש בידי חבר שחקנים מצויין ובלוית מוסיקה טובה.

ניכרת בו פזילה ניכרת לעבר הקומדיות הבריטיות המפולפלות, אולם ברור שאת הצעד הסופי אין הוליבוד מתירה לעצמה. שלושת כוכבי הסרט, כולם בעלי האוסקר, הם התורמים העיקריים להבדלו משאר סרטי זמר סכריניים מסוג זה. פראנק סינטרה וגרייס קלי. ותנים דוגמא מאלפת כיצד אפשר להשקיע משחק ומחשבה גם בתפ' קידים שאינם דורשים כלל לעשות זאת. אולם תגליתו הגדולה של הסרט הוא ללא ספק הזמר הותיק בינג קרוסבי (53). קרוס' בי מופיע בצורה המזכירה את ימי עלומיה, אינו מעורר סלידה ושעמום כמו בסרטיו בשנים האחרונות. תעודת הצטיינות נוספת לסרט, היא הוי' פעלתו של לואי (סאצ'מו) ארמסטרונג, הזמר והמחצצר הכושף המפורסם. סאצ'מו הוא המנחה בסרט בידור טוב זה, כשהוא עצמו ראש וראשון בין בדרני הסרט.

כוכבים האמת שבמשחק

עד לנשואיה עם העתונאי והתסריטן ואדים, היתה בריג'יט בארדו נערה יפה ומושכת, אם כי תמימה וצנועה למדי. כשהתפרסמה,

נים ושאר ירקות, חדל להראות סימני-חיים לאחר שנפגע בראשו על-ידי עגבניה רקובה.

פקידיםטאן

ב תל-אביב, לאחר שצעיר לא התייצב בלשכת הגיוס כמועד הקבוע בחוק, שלחה אליו הלשכה צו-גיוס הביתה, נאל' צה להתנצל כאשר הוברר כי הצעיר נפטר בהיותו בן תשע.

האסטרטגיה של הגישה העקיפה

ב לקסינגטון, ארצות-הברית, ניסה ה' חולה א. ב. גיינס לשוא לברר מה מצבו מפי הרופאים והאחיות, טילפן לב' סוף לשוער בית-החולים, שהודיע לו כי "החולה א. ב. גיינס מחלים והולך."

דייקנות מדעית

ב ווארשה, טען הפרופיסור קאזימיר טאויד כי אשתו מתה מסיבות טבעיות, נמצא אשם בתיכנון רצח בדייקנות כה מד' עית עד שהכשילה אותו בחקירת המשפחה.

אופנה נפסדת

ב חיפה, הצהיר מלח במכס כי במוז' דתו כלולים רק כמה בגדים שהביא בי' מתנה לסבתו, לא גבוך כאשר נמצאו בי' מזודה שמונה זוגות גרבי גילון, שלושה בגדיים ביקיני ושתי שמלות ערב שקופות, הסביר: "סבתי היא קצת מודרנית."

T. T. G.

ב תל-אביב, הועמד לדין חיים טיש באשמת גניבת חלקים ממכוניות צב' איות. ביום הראשון לתחילת מיבצע סיני, בא לבית-המשפט כשעל חולצתו עגור אות סיני.

סיפורו האישי של קפס

אני, מאת יעקב חודורוב

עוד כיום, אחרי שהספקתי כבר להי' רגע קצת וחזרתי אל ביתי השליו ואל משפחתי, עדיין אני תחת הרושם המסעיר של ביקורי האחרון בארצות-הברית עם נבחרת הפועל. אין זו הפעם הראשונה שאני נוסע לאמריקה. הייתי שם לפני עשר שנים, עם נבחרת הפועל ולפני כשנה, עם נבחרת ישראל, אולם אני יכול לציין בשקט כי מכל המסעות שעשיתי בחיי היה זה המסע המפורא, המעניין, המסעיר והטוב ביותר.

סוף סוף אתם מתארים לכם ודאי מה זה לטוס בחודש אחד לאמריקה וחזרה, לשחק שלושה משחקי כדורגל, לבקר בי' חשינגטון, ניו-יורק ופילדלפיה, לאכול כל ערב במסיבה אחרת, להתנשק עם מרילין מונרו לעיני 40 אלף איש ועוד לבקר אצל תריסר אישים חשובים. היה זה פשוט חלום.

הגענו במטוס לניו-יורק שלוש שעות לפני הזמן ואף אחד לא חיכה לנו. כמה צלמים ורזים, שהיו במקרה במקום, הת' חילו לצלם אותנו בכל מיני פוזות; ועוד לפני שהספיקו לגמור הופיע הגאדג'י ליי' בוביץ בכבודו ובעצמו, עם כל הפמליה. "כל מה שעשיתם עד עכשיו לא שוה שום דבר", הוא אמר. התחלנו הכל מהתחלה. בפקודתו עלינו חזרה למטוס, שם הת' לבשנו כולנו בבגדי מלחים וכובעי מלחים, שניתנו לנו במקום, והתחלנו לרדת עוד פעם. הפעם הצלמים לא היו מרוצים. "המטוס לא עומד בסדר", הם צעקו. ליבוביץ, אחד השופטים המפורסמים ביותר בארצות-הב' רית, לא התעצל ועשה סדר חדש בכל שדה תעופה. הויזו מטוסים, המטוס שלנו הסי' טובב - והכל רק כדי שהצלמים יוכלו לצלם אותנו יורדים מהמטוס. למטה חיכ' תה לנו הפעם משלחת שלמה, עם דגלים ו' כרונות. ליבוביץ הצליח אפילו להביא את כל קבוצת הבייסבול של הוודג'רס כדי ש' יצלמו איך הם נותנים לנו כדור בייסבול, תמורת כדורגל. כמעט שהתפקענו מרוב

בעיטות הפתיחה. במקום בי' עיטה אחת בעטה מרלין בכדור 10 פעמים, לנוחיות הצלמים. יעקב חודורוב מציג את הכדור לרגליה, במצב נח לבעיטה, כשהיא מתלקטת.